

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1260/2020
10.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Јасмине Васовић, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржана из члана 358. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгослава Димитријевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу 11К бр. 488/2019 од 03.03.2020. године и Вишег суда у Лесковцу ЗКж1. бр. 199/20 од 23.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 10.11.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгослава Димитријевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу 11К бр. 488/2019 од 03.03.2020. године и Вишег суда у Лесковцу ЗКж1. бр. 199/20 од 23.07.2020. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу 11К бр. 488/2019 од 03.03.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. КЗ, изречена му је условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од 2 године не учини ново кривично дело. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу ЗКж1. бр. 199/20 од 23.07.2020. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Лесковцу и браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Лесковцу 11К бр. 488/19 од 03.03.2020. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адвокат Драгослав Димитријевић поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити или донети пресуду којом оптужбу одбија, јер дело за које је осуђени осуђен није кривично дело.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у преосталом делу захтев недозвољен.

Бранилац окривљеног у образложењу захтева за заштиту законитости истиче да је побијаним пресудама повређен закон из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, јер је првостепени суд у опис радње извршења самоиницијативно унео у изреку пресуде констатацију о облику виности (директан умишљај) и то кроз формулацију „свестан свог дела и хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено“ на који начин је прекорачио оптужбу, јер није претходно дошло до измене оптужног акта од стране јавног тужиоца.

Изнете наводе захтева браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Одредбом члана 420. ЗКП, прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе, садржане у поднетој односно на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа дела, који је дат у оптужном акту додавањем нове радње извршења, односно веће криминалне количине окривљеног, на који начин се погоршава његов положај у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

Имајући у виду наведено, те да из списка предмета произилази да је изрека првостепене пресуде идентична са диспозитивом оптужног предлога Основног јавног тужиоца у Лесковцу Кт.бр. 66/19 од 06.08.2019. године, како у погледу објективних, тако и субјективних елемената кривичног дела из члана 358. став 1. КЗ за које је окривљени правноснажно осуђен, то су потпуно неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгослава Димитријевића којима се указује да је на штету окривљеног прекорачена оптужба и тиме учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости нумерише повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а која повреда је законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца. Међутим, наведену повреду закона бранилац образлаже наводима да су нижестепени судови морали конкретни предмет да гледају кроз призму обичајног права, да је у конкретном случају најбржи, најјефтинији и једини могући начин да се трактор пренесе легално био поступак какав је предложио сведок ББ, а који је спровео МУП РС, да је све урађено у складу са законом, да је тек по добијању потврде о легалности окривљени исплатио купопродајну цену за предметни трактор, да окривљени не зна на основу којих прописа је купио трактор, да је њему једино било битно да исти буде регистрован од стране МУП-а, да је другостепени суд погрешно констатовао да је окривљени саопштио сведоку ББ податке који су уписани у предметну изјаву, те с тим у вези наводи исказ сведока ВВ ... чиме у суштини оспорава утврђено чињенично стање, износи сопствене чињеничне закључке другачије од оних утврђених у редовном поступку и на својим чињеничним закључцима који су другачији од оних утврђених у правноснажним пресудама износи став да је окривљени АА поступао у стварној заблуди и да недостаје свест о противправности. На описани начин бранилац окривљеног правноснажне пресуде побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно повреде закона из члана 440. ЗКП.

Међутим, повреда закона из члана 440. ЗКП, није дозвољен разлог, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни касациони суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у напред наведеном делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић